

no tome s njima se propagandistički poja. To je morao saznati i ministar Genher pri svome nedavnom razgovoru s beogradskim ministrom vanjskih poslova Minićem, kad mu je na njegovo izlaganje plana o obrazovanju međunarodnog sudišta protiv svjetskog terorizma bilo odgovoreno s jedva uljudnim slijeganjem ramena.

Nipošto nisu neosnovani osjećaji mnogih Hrvata da u "Socijalističkom državnom savezu Jugoslaviji" nemaju dovoljno nacionalne slobode; a kad se to očituje i u ubilačkim terorističkim činima fanatičnih ekstremista, ni to nije ništa novo. Tko "politički" odobrava npr. zločine Palestinaca, koje slobodni građani demokratskih pravnih država odbijaju, taj dakako neće moći računati na međunarodnu solidarnost protiv takvih emocionalnih čina u njegovu slučaju.

Jugoslavenski teroristički čini svaki put ulaze u visoku politiku. Francuska je vlada nedavno zahtijevala od Beograda razjašnjenje za nekoliko misterioznih, u zadnje vrijeme počinjenih umorstava nad izbjeglicama iz Jugoslavije, u Parizu i Nici. Pritom je dala na znanje da nije voljna zadovoljiti se šablonskom izjavom o "obračunu između konkurentnih ustaških krila". Francuze je na ozlojeđenu reakciju potaknulo i jugoslavensko podupiranje zaključka "vanblokovaca" u Colombu da se Francuskoj zavrne naftna pipa. Stoga se čini da kratkoročni otkaz Giscardova državnog posjeta Titu nema za razlog samo zdravije preopterećenoga slijedog maršala. Kad je ministar vanjskih poslova Minić prošloga petka u Parizu uručivao otkaz posjeta, Tito se u Beogradu u najboljem zdravlju pokazivao zajedno s Ceaucescuom "ključnim narodnim masama".

Dvostruki moral

Berlinski "Der Tagesspiegel" od 14. IX. povezuje u komentaru dva događaja: otmicu aviona u New Yorku i boravak "Carlosa" u Beogradu.

Krajem tjedna svijet je zaustavljena dah pratio gusarstvo hrvatskih ekstremista. I za njih vrijedi ono što valja reći svim teroristima: Nikakav politički motiv ne opravdava postupke koji su upereni protiv neuduznih osoba, ma koliko taj motiv bio ozbiljan.

U Jugoslaviji, gdje je poznato to zapadno gledanje, htjeli bi se umiriti time što tvrde da slučaj zračnog gusarstva, počinjen radi hrvatske stvari, diskreditira samu tu stvar. No, nesrećom se upravo u ovom trenutku otkriva da su Jugoslaveni ne samo dopustili ulazak internacionalnim teroristima, nego su im čak dopustili da otputuju u zemlje koje pogoduju terorizmu kao političkom oružju. Drugim riječima: Jugoslaveni se predstavljaju kao oni koji se bore protiv terorizma, kad je taj uperen protiv njih — a odobravaju terorizam kad je uperen protiv drugih.

Kad njemačka savezna vlada saopćuje da ima podatke o tome kako su međunarodni teroristi u Jugoslaviji zaštićeni od izručenja, tada to ona sigurno ne čini laka srca. Savezna bi vlada, u interesu dobrih odnosa s Jugoslavijom, radije izbjegla objavljivanje upletenosti jugoslavenskih vladinih instanci u međunarodnom terorizmu. Mora dakle da postoje vrlo čvrste činjenice koje potiču Saveznu vladu da Jugoslaviju optuži za sudioničtvo u međunarodnom terorizmu.

U svakom pogledu Savezna je vlada dobro učinila da je publicirala ono što je saznala. U pogledu međunarodnog terorizma ne smije biti dvostrukog morala — ne smije se više dopustiti da države definiraju moral u skladu s vlastitim interesima.

Sučaj terorista "Carlosa" može za Jugoslaviju postati značajan slučaj. Može odlučiti o tome kako će se tako različite zemlje kao Austrija, Francuska i Savezna Republika

Putnici izlaze iz kidnapiranog aviona na pariškom aerodromu.

Njemačka ponašati prema "naravnim" interesima Jugoslavije.

Akrobatska beogradska logika

Jugoslavenska službena glasila vide ugrožene odnose između Beograda i Washingtona, zato što su američke novine pod pritiskom otmice aviona i uzimanja talaca objavile jedan antijugoslavenski manifest. Revoltirani službeni Beograd zamjera SAD da su žrtvovale svoj ugled kako bi spasile živote 60 talaca.

To nužno navodi na zaključak da s beogradskog gledišta SAD ne bi svoj ugled ukaljale samo onda ako bi američki mlazni lovački avion oborio oteći avion. Uistinu, čudovišno samosvjedočanstvo o humanističkom socijalizmu jugoslavenskoga tipa.

Beograd osim toga spočitava SAD što toleriraju teroriste i jugoslavenske izbjeglice. Jugoslavija očito neće da razumije kako se u SAD ne progone kritički nazori, nego nezakonita djela. Kao na primjer sada u slučaju petoro zračnih gusara. To je u oštroj suprotnosti prema jugoslavenskoj praksi gdje se ljude neugodnih pogleda stavljaju na leđ — kao nedavno kod partijskih čistki u Hrvatskoj...

Općenito: beogradsko službeno tumačenje terora pati od polovične uzetosti. Teroristi su emigrantske grupe koje podmeću bombe na jugoslavenskim konzulatima. Beogradski protuteror protiv emigranata u stranim zemljama naprotiv se cijeni kao časno djelo. "Nacionalni osloboditelji", dobri antiimperialisti, napredni antifasisti i revolucionarni antikapitalisti jesu naprotiv oni ljudi koji bilo gdje na Zapadu otmiju avione, uzimaju taoce i podmeću bombe.

Vjerodostojnost Jugoslavije nije nikako naša briga. Ali, beogradska čoravost zaslužuje da se obilježi kao primjer akrobatske političke logike.

Salzburger Nachrichten, 14. IX.

"Hrvati se iskrcajavu u Europi!"

Francuski dnevni list "L'Aurore" (14. IX.) donosi faksimil Proklamacije guvernera države Illinois (SAD), Richarda B. Ogilvie, iz godine 1970., kojom se 12. travnja proglašava Danom hrvatske nezavisnosti u Illinoisu. Naslov članka: "Zapanjujući dokument — Kad guverneri SAD kumuju hrvatskoj nezavisnosti..." U članku koji slijedi, ta je činjenica samo usput spomenuta, a riječ je o newyorškoj otmici aviona. U članku čitamo među ostalim:

...Hrvati su u Americi čak osnovali vladu u egzilu, sa svojom zastavom. Ali sve manifestacije ostaju vrlo miroljubive. Sad pak izgled skore smjene u Jugoslaviji iznenada baca Hrvate čitavoga svijeta u groznicu. Oni poči-

nju sanjati o neovisnoj Hrvatskoj, o suverenoj državi. "Ostvariv san nakon Titove smrti", kaže. "Uostalom, Tito je bolestan, nije mogao primiti predsjednika Giscarda. Upravo nam sada valja snažno udariti po međunarodnom mišljenju, dokazati naše postojanje..."

Eto zašto po prvi put Hrvati nastanjeni u Sjedinjenim Državama prekidaju primirje i bacaju se u jednu besmisleni akciju. Krv prolivena u New Yorku, čvrstina francuske i američke vlade, reakcija FBI — Hoće li sve to zaustaviti novi teroristički val?

Nimalo u to ne vjerujemo. Jugoslavija, nestabilna i kreata paradoksima, nalazi se pred vratima znatnih previranja. Hrvati ne žele da im gaće kroje drugi izbjeglice koji se aktiviraju — Srbi, Slovenci, Crnogorci, monarhisti ili kominformisti. Oni hoće da igraju na vlastitu kartu. Možemo otkriti da se danas iskrcavaju u Europi čitavi komandosi Hrvata, treniranih, naoružanih. Mnogi dolaze iz Australije, preko Južne Afrike, gdje su završili svoju izobrazbu.

(Nepotpisani člankopisac fantazira u tom smislu dalje, iz čega biva očita denuncijantska nota u smislu jugoslavenskih protesta, kojima se od zapadnih vlada traži zabrana svake djelatnosti hrvatskih emigranata.)

Oni (Hrvati) računaju na lakšu situaciju u Hrvatskoj pošto stigne vijest o Titovoj smrti: "Hrvatska — tvrde — pruža pasivan otpor već trideset godina. Na ekonomskom planu to je nerazvijeno područje, i ona više ne prihvaća da to bude. Ismjehivano i ugnjetavano pučanstvo došlo je do točke da eksplodira..."

Udbaši njuškaju među Hrvatima

Jugoslavenski špijuni vrlo su aktivni u raznim sjevernoameričkim gradovima, uključivši i Toronto, u nadi da će u hrvatskim kolonijama u tim gradovima otkriti antijugoslavenske djelatnosti. "The Sun" je doznao da ovdje već dulje vremena djeluju članovi Udbe, jugoslavenske tajne policije. To su otkrili novinski reporteri kad su posjetili hrvatsku zajednicu nakon otmice zrakoplova TWA.

Antun Starčević, predstavnik Hrvatskog Nacionalnog Otpora u Kanadi, nije će da je itko od 40.000 Hrvata u Torontu bio upleten u otmicu. "Nemojte ih zvati teroristima", rekao je. "Oni su hrvatski nacionalisti. Učinili su to jer žele slobodu svojoj zemlji." On je također nadodao da Hrvati već dugo rade na tome da se Hrvatska, koja se sada nalazi u Jugoslaviji, prizna kao neovisna država, kao što je bila prije Prvog svjetskog rata.

Starčević također tvrdi da je bio šokiran višišću o otmici aviona i o smrti policajca u New Yorku, ali da je u isti mah bio zadovoljan opsegom pozornosti koja je sada posvećena Hrvatima.

Predstavnici policije u Torontu potvrdili su da su čuli kako u ovom gradu rade članovi jugoslavenske tajne policije, ali da za sada nemaju novih informacija.

"The Sunday Sun" (Toronto), 12. IX.